

מסורת הש"ס

(א) [לקמן סג.] (ב) ד"ה
 (ג) [לפיל מה.],
 (ד) [שנת פג: וש"נ],
 (ה) [בסיוט ת. ו] (ו) [סג.],
 (ז) [תוספתא פ"ג היו
 ע"ש. ח.] (ח) [לקמן סג.]
 (ט) [הסיוט בזה תמנא
 שהשני חס' וזכוס כח.
 ד"ה להביל. י] (י) [לקמן],
 (כ) [פ"א: שה"ר, ל] [ועין
 היטע חס' וזכוס כח.
 ד"ה להביל. ח] (כ) [ג"ל
 שמתחלה],

גליון הש"ס

נח' כנגד בקוף. פי
לעיל ד' כ' ע"א חוס'
ד"ה חילומא: רש"י ד"ה
להבא וכו' להבי ספרה.
פי' שרית וי"ב מ"ה ס'
ט: ד"ה וקדומו קדומו
תו לא קאי קדומו. פי'
לקמן דף עו ע"ג חז"ה
אפסקי:

הנהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה אם הוריקן
וכי' חזקון שהאדמו
טריפה בס"ד:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א ר"ש ד"ה להביא עור
 בית הטעם וכו' חזן מזה
 עור. ג"כ עין זכמים כ"ח
 ע"א תוס' ד"ה להביא וכו'
 ויכחזמה שמהר"ם שץ
 כאן לא ראש: ב] ד"ה
 דלמא עילאה אינקיב. כאן
 הס"ד ואח"כ מה"ד תתאה
 [מיסקע]:

מוסף דש"י

להביא עור ביה
הובשתי. כן נקנה נחמה
ובשמים. (קמח ככב.)
למדו כי כל ליבית עץ
אל קדשם מכל עשרים
אל ביהמים (כז) ויהי דלא
מקום ביהמים יבשתי יתקן,
מקום תלית עשית, נחמה
עשית קח, אלהי אלה
דלא תוא דחזיר לא קרי
בשר, אלא חק לא קרי
בשר אלא עור שחתה
האלה תחזיר. (קמח)
ככב. חזק למקדוק. אל
עשית כן מנה אלמא חס
מלט מן לתקומי (שם).
דרסה ושרפה בחבל.
על שדע מן השק
על שדקו ומכני כומל
(בבא ע"ב) ומספרת.
ואתה יסל לעמוד (שם).
ושרפה שעת ערתי. (שם)
אלה שדע קרימא
תתאה. הקדוש קרי
שחתה מנה מכוז עשית
(שם). עירלא. קמח
עירלא המכור. לגולתו
תכנסו.

אלו טרפות פרק שלישי חולין

להביא עור בים הבושם. * להבי' ממש ואמר להבי' עור בים הבושם
ממש דאין להבי' אלץ זה לבדו שהרי כל המנווין שם הראויין להיות
בצולה שנוין כאן (א) חוק מזה. (ש) עור השלל אינו ראוי להיות בצולה
דאין שלל לזכרים: בים הבושם. בית הרחם של נקבה: מרתנ' ואלו

להביא עוד בית הבושת חוץ למקומו פסול ואין בו כרת חוץ לזמנו פיגול וחייבים עליה כרת: **מתני'** ואלו טרפות בעוף *נקובת הוושט יפסוקת הנרגרת יכתה חילדה על ראשה מקום שעושה אותה טרפה יניקב החקורקבן יניקבו הדקין ינפלה לאור ונחמרו בני מעיה אם ¹⁶ירוקים פסולים אם אדומים כשירים ¹⁷ידרסה וטרפה ככולת או שריצצתה בבהמה ¹⁸ויפרחם ¹⁹וטרפה מיני לית

וְשִׁחֲטָהּ כְּשֶׁרָה: **נִבְּנ'** רַב וְשִׁמּוּאֵל וְלִי
דְּאִמְרֵי יִמְכּוּסִים יְדוּ לַפְּנִים וּבִדְקָא אִם מִבְּצִיץ
וְעוֹלָה טְרֵפָה וְאִם לֹא כְּשֶׁרָה הֵינִיחָא לְמֵאן
דְּאִמְר 'עַד דְּמִנְקִיב קֶרְמָא תִּתְּהֵא אִלָּא
לְמֵאן דְּאִמְר אִינְקִיב עִילָאָה אַע"ג דְּלֹא אִינְקִיב
תִּתְּהֵא נִיחֻשׁ דְּלֵמָּא עִילָאָה אִינְקִיב תִּתְּהֵא
לֹא אִינְקִיב אִי אִיתָא דְּאִינְקִיב עִילָאָה תִּתְּהֵא
אִנְב רֹכִיכָה מִיַּפְקַע פֻּקַּע אִמְר וְעִירִי אִין
בִּירְקָה לְחֹלְדָּה מִפְּנֵי שְׁשִׁינִי דְּקוּת וְכִי
שְׁשִׁינִי דְּקוּת מָאִי הִוִּי אִמְר רַב אוֹשְׁעִיָּא מִפְּנֵי
שְׁשִׁינִי דְּקוּת וְעֻקְמוּת כִּי סָלִיק לְהִתְרַעָּא
שִׁלַּח לְהוּ יְדִבְרִים שְׁאִמְרֵי לַפְּנִיכִם טַעוּת
הֵן בִּידִי בְרַם כֵּךְ אִמְרוּ מִשְׁמִיָּה דְּרַבִּי
שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְיִשׁ בּוֹדֵקִין לְחֹלְדָּה בִּיד אִבְל
לֹא בְּמַסְמֵר וְרַבִּי יוֹחָנָן אִמְר אִף בְּמַסְמֵר
וּבְכַלּוּגָּתָא דְּר"י וְרַבִּי חֲנִינְיָה חֵד בְּרִיק בִּידָא
וְחֵד בְּרִיק בְּמַחְסָא מֵאן דְּבִרִּיק בִּידָא אִמְר
לֵיה לְמָאן דְּבִרִּיק בְּמַחְסָא "עַד מָתִי אִתְּהּ
מִכְּלָה מְמוּנֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל אִמְר לִיה מֵאן
דְּבִרִּיק בְּמַחְסָא לְמֵאן דְּבִרִּיק בִּידָא "עַד מָתִי
אִתְּהּ מֵאִכִּיל לְיִשְׂרָאֵל נִבְּלוּת נִבְּלוּת וְהָא
שְׁחִימוּתָּהּ הִיא אִלָּא טְרֵפּוֹת שְׁמָא נִיבֵק קְרוּם
שֶׁל מוֹת חֲסִיתִים דְּרַבִּי יְהוּדָה הוּא דְּבִרִּיק
בִּידָא דְּחִנְיָא "רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֵעָזָר אוֹמֵר
מְשׁוּם חֵד יְהוּדָה בּוֹדֵקִין לְחֹלְדָּה בִּיד אִבְל
לֹא בְּמַסְמֵר נִשְׁבֵּר הֶעָצֵם אַע"פ שֶׁלֹּא נִיבֵק
קְרוּם שֶׁל מוֹת חֲסִיתִים הָא גּוֹפָא קִשְׁיָא

אמרת בודקין לחולדה ביד אבל לא במס
והדר תני נשבר העצם אף על פי שלא ניש
היה בדיקתא סיפא אתא^א לעוף של מים היה
סלקא דעתך אלא הואיל וקרומו דך אמר
אמר שמואל בדיק בידיא ומכשר ובהא חברי
^אוהתני לוי טרפות שמנו כחמנים כדכחא כננ
העצם אע"פ שלא ניקב קרום של מים אמר
ואין לו קרום אין לו קרום ס"ד אלא הואיל וק
כי רב חנא שדרה לקמיה דרב מתנא נשבר
הואי ואכשרה א"ל^א והתני לוי טרפות שמנו
עליהו עוף נשבר העצם אע"פ שלא ניקב
בעוף של מים הואיל ואין לו קרום אין לו קרום
דך רב שיזבי בדיק בשימשא רב יימר בדיק

אף בחסמך. בודקין ולא חייבין לרלמא אהיר נקיב ליה ביבול
 אהיר מנאכך: **אבל לא בחסמך.** מפני שמלה מנאך של ישר
 קרום: **אמר ליה רב נתן לרב ענן.** ממהי בואל: **מר אמר**
למסל למודיה ואף הווא חביין אמר לי דלחור חיייה לרב ד
בית הכנסת לימנורו בצוק: דרין בשימא. נגד השמש מסת

להביא עור של בית הבושת. לקמן בעזרה וסרוטב (דף קכג.) פירש רש"י הא דלא חשיב ליה כהדיא כהדי אינך צברימא ומשום דבעולה מיירי שהוא זכר ומיזיה איכא מאן דמני זכר כפרק כל הזבחים שקיבלו (וזכרים כה.) וס' ולא קמני עולה ויש לומר דלא

ועור שמחת האלהים חג"ג דליה קרבה
אלה ככבש מ"מ ארמיה וא"ו חכרית
אדם וא"ו חכרית מונח וא"ו חכרית
לא קאמר נמי לבריה עור השלי
דחשיב לקמן תמתינן בהעור והרעור
(דק קב). כהני אלו שערותיהם
כשקין ואומר ר"ת ששום דלין תמתינן
שליב כדליתא פרק כל הפסולין (נחמיה
לג). פיגל בשליב לא תפסל: הנה
ואף השליב לא תפסל:

דרכי יוחנן אבן-אבן אף בפספס. וליכא משום מכלה ממון של ישראל ונפלותה לאו דוקא דרכי יוחנן: דלמא לא בחמסר לא דרכי יוחנן: ולא דרכי נחמיה:

נבלות והוא שהזוהה היא. וא"ת
והוא שמעין ליה לרצו
היהוה דאמר פרק טז ט"ז (שם)
ט"ז: (שם) דשמיטת העוף אינה
מטרתה טורפתה ממונא דאמר
נבלה טורפת לא יחלל נטמאה טרפה
טרפה למה נאמרה להביא טרפה

ששטה (ש) ושלחנה טבור מכלל שהיה
מטמאה) וכן ריש ממכת טהרות גבי
י"ג דברים נאמרו בגמלה עוף טבור
שיעשה ומלוקה מטמאה טרפתה
מדי בגלה ריש יהודה אומר אינה
מטמאה י"ג דמ"מ כיון דלר' נחמיה
מטמאה לא הוה ליה למימר שהיה
מאכלו נבילות ועוד דלא מסיק אדעתיה
תפיס דרבי יהודה הוא דבדיק
בדא: **מ"ד** אמר שמואל בדיק בידא
ובן רב. ואף על גב דכבר אמרינן
לעיל כד ושמואל ולוי דלמרי מכניס
ידו לפני ובודק מ"מ אשמועינן הכא
דמשה נמי ענד: **ה"ה** תני א"ר
טרפתי שסגו חכמים וכו'. בגמס
מקשה מבחינת ארס ושמואל דלמי
גופיה הוה מני למפרך דלמר לעיל
מכניס ידו לפני ובודק:
חללו

בד אכל לא במסמר אלמא אית ליה בדיקותא
אף על פי שלא ניבך קרום של מוח אלמא לית
אין לעוף של מים הואיל ואין לו קרום אין לו קרום
איל וקרמו רך אמר ליה רב נחמן לרב ענן מד
ומכשר ודונא חברין אמר רב בדיק ביא ומכשר
וחכמים בבחמה כנגדן בעוף יתר עליהן עוף נשבר
קרום של מוח אמר ליה הוא בעוף של מים הואיל
ס"ד אלא הואיל וקרמו רך הדיא תרגולתא הדיא
ה רב מתנא נשבר העצם ולא ניבך קרום של מוח
תני לוי מרפות שמונו חכמים בבחמה כנגדן בעוף יתר
אע"פ שלא ניבך קרום של מוח אמר ליה התם
ן לו קרום אין לו קרום ס"ד אלא אימא הדיא וקרמו
משא רב יימר בדיק במיא רב אחא בר עקיב בדיק
בנילא

ן לדלמא דזרי נקיב ליה צידא דממרש: במחשא. דפררשיית בממרש:
מפני שמכלה ממנון של ישראל: נשבר העם. לקמיה פריך: וקדומו
ענן. חמתי בוא: מר אמר. אחא אמרת לי שפית שמאלא שוא
אמר לי דלאור חזיה לרב דדביק צידא וקשיא לי והא מני לוי כו':
ק בשמחא. נגד השמש משתכלא אס יראה! נקב שפאור יפה לצדיקה:
צדיק

עין משפט
גר מצוה

ר"ג א ב מנוחל לעיל דף
 מג:
 ר"ד ג מ"י פ"י מהלכות
 שחיטה הלכה ז סמג
 פסוק סג טור ש"ע י"ד פ"י
 ז סעיף ב:
 רמב"ר ד ב מנוחל לעיל דף
 מג:
 רמב"ר ו מ"י פ"יו מהל'
 שחיטה הלכה כ
 ופ"י שם הלכה יא סמג שם
 טו"ש"ע י"ד סימן נב סעיף
 ה:

וַיֵּץ ד' מִיָּד פִּי' עַם הַלֵּלָה
כ' סַמָּג עַם עוֹשִׁיעַ
וַיֵּץ סִימָן נֹחַ סַמָּג ב':
וַיֵּץ ח' ט' מִיָּד פִּי' עַם
הַלֵּלָה ו' סַמָּג עַם
עוֹשִׁיעַ וַיֵּץ סִימָן ל' סַמָּג
ב':
וַיֵּץ י' מִיָּד פִּי' עַם הַלֵּלָה
ח' וּפִי' עַם הַלֵּלָה י'
[יא]:

שימה מקובצת

וּמִפְרֻכְתָּ אִם
שֶׁהָתָּה: 3] וְלֹא יִקְבֹּ
לֹא תִימָא: 4] נִתְּמַר
נִכְוָצָה מִתְּתָּה: 7] אִם
יִרְדִּיק מִפֶּיךָ בְּגִמְרָא:
8] וְיִרְדִּיק שֶׁהָאִדְמִי
דִּקֵּין: 9] בְּרַחֲמֵיךָ הָאֲצִבְעָ
כְּשֶׁדִּחְפְּנוּ: 10] אִם יֵרָא
שֶׁסִּי נִקְבֵּ:

רבינו גרשום

[illegible]